

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Рибак Віктор Вікторович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частинам першій, другій статті 24, частині третій статті 28, у взаємозв'язку із частиною першою статті 43 Конституції України (є неконституційними), приписи першого, другого речень частини другої статті 12 Закону України „Про захист населення від інфекційних хвороб“ від 6 квітня 2000 року № 1645–III, згідно з якими *працівники окремих професій, виробництв та організацій, діяльність яких може призвести до зараження цих працівників та (або) поширення ними інфекційних хвороб, підлягають обов'язковим профілактичним щепленням також проти інших відповідних інфекційних хвороб. У разі відмови або ухилення від обов'язкових профілактичних щеплень у порядку, встановленому законом, ці працівники відсторонюються від виконання зазначених видів робіт.*

Рибак В.В. твердить, що вимога профілактичного щеплення проти COVID-19 на підставі частини другої статті 12 Закону України „Про захист населення від інфекційних хвороб“ є, всупереч частинам першій, другій статті 24 Конституції України, дискримінаційною, оскільки він мав обмежені можливості у реалізації права на працю і на отримання заробітку (частина перша статті 43 Конституції України) лише через приналежність до організації, включеної до Переліку професій, виробництв та організацій, працівники яких підлягають обов'язковим профілактичним щепленням. Також він вважає, що обмеження звільнення від проходження обов'язкового профілактичного щеплення проти COVID-19 однією обставиною – наявністю абсолютних протипоказань до вакцинації, суперечить частині третій статті 28 Конституції України.